

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Ἀρνούλφος, Ἐπίσκοπος Μέτς (Γαλλία)* † 18ῃ Ἰουλίου (ζ' αἰ.)

Ὁ Ἅγιος Ἀρνούλφος (St. Arnoul de Metz, 582 – μεταξύ 640 καὶ 647) καταγόταν ἀπὸ εὐγενῆ φραγκικὴ οἰκογένεια καὶ σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσι ἦταν υἱὸς τῆς Ὁσίας Ὁδα τῆς Ἀμεϋ (Oda von Amay, † Μνήμη: 23ῃ Ὀκτωβρίου).

Κατέλαβε ὑψηλὸ διοικητικὸ ἀξίωμα στὴν Αὐλὴ τοῦ Θεοδέμπερτου Β' (Theudebert II) τῆς Αὐστρασίας στὸ Μέτς, ὡς σύμβουλος καὶ μάγειρός του καὶ ἦταν ἐπὶ κεφαλῇς ἑξι Διοικητικῶν Περιφερειῶν ταυτόχρονα. **Ὁ** υἱὸς τοῦ Ἀρνούλφου, Ἀνσεγκίσελ (Ansegisel), νυμφεύθηκε τὴν Μπέγκα (St. Begga, † Μνήμη: 17ῃ Δεκεμβρίου), θυγατέρα τοῦ Πιπίνου τοῦ Πρεσβύτερου (St. Pépin, † Μνήμη: 21ῃ Φεβρουαρίου).

Μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ Θεοδέμπερτου Β' (Theudebert II), ὁ Ἀρνούλφος, ὡς ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῆς ἀριστοκρατίας, μαζί μὲ τὸν Πιπίνου, ἐβοήθησε τὸ 613 τὸν Χλοτάριο Β' (Chlothaire II) νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσία καὶ τῆς Αὐστρασίας καὶ τῆς Βουργουνδίας.

Ἀφοῦ ἡ σύζυγός του Ντόντα ἀπὸ τὸ Τρίερ (Doda von Trier) εἰσηλθε σὲ Μοναστήρι τὸ 612, ὁ Ἀρνούλφος χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος. **Ἀρχικὰ** ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ μαζί μὲ τὸν φίλο του Ρομαρίκο (Romarich, † Μνήμη: 8ῃ Δεκεμβρίου) στὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ὀνοράτου (St. Honorat) στὰ νησιά τοῦ Λερίνου (Lérins), ἀλλὰ τὸ 614, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ πολιτικὸ του ἀξίωμα, ἐξελέγη Ἐπίσκοπος τοῦ Μέτς.

Ἡ παράδοσις λέει ὅτι, πρὶν ἀνέβῃ στὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο, διέσχισε τὴν γέφυρα τοῦ Μοζέλα, ἔριξε τὸ δαχτυλίδι του στὸ ποτάμι καὶ ζήτησε νὰ τὸ πάρῃ πίσω, ὡς ἔνδειξι συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν του. **Ἐ**νας ψαράς τοῦ ἔφερε ἓνα ψάρι, μέσα στὸ ὁποῖο βρέθηκε τὸ δαχτυλίδι!...

Ὁ Ἀρνούλφος φοροῦσε μέρα καὶ νύχτα ἓνα τραχὺ ἔνδυμα, ὡς ἔνδειξι μετανοίας καὶ νήστευε συχνά.

Τὸ 623, μετὰ τὴν ἀνάδειξι τοῦ Δαγοβέρτου Α΄ (Dagobert I) σὲ ὑποβασιλεά τῆς Νευστρίας, ὁ Ἀρνούλφος ὠρίστηκε κηδεμῶν του, καὶ ἔτσι ἔγινε Ἀντιβασιλεὺς τοῦ Φραγκικοῦ Βασιλείου μαζί με τὸν Πιπῖνο τὸν Πρεσβύτερο. **Σ**υνώδευσε τὸν Δαγοβέρτο στὴν Θουριγγία, συμμετείχε τὸ 624 στὴν καταστολὴ τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ Ἀγκιλολφίδου Χροδόαλδ καὶ τὸ 625/626 μεσολάβησε γιὰ τὴν ἐπίτευξι συμβιβασμοῦ μεταξὺ τοῦ Δαγοβέρτου καὶ τοῦ πατέρα του Χλοτάριου Β΄ (Clothaire II).

Ἀφοῦ ὁ Δαγοβέρτος ἔγινε Βασιλεὺς τῶν Φράγκων τὸ 629, ὁ Ἀρνούλφος παραιτήθηκε ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου καὶ ἀποσύρθηκε ὡς ἐρημίτης στὸ δάσος, στὰ περίχωρα τοῦ Ρεμιρεμόν (Rémirémont), πλησίον τοῦ πρώτου Μοναστηριοῦ, τὸ ὁποῖο καθωδηγοῦσε ὁ φίλος του Ρομαρῖκος. **Ἐ**κεῖ, στὸ ἐρημητήριό του, ὁ Ἀρνούλφος φρόντιζε τότε τοὺς ἀρρώστους καὶ τοὺς λεπρούς.

* * *

Εἶναι ἄγνωστη ἡ ἀκριβὴς ἡμερομηνία τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἀγίου Ἀρνούλφου.

Τὸ Σκήνωμα τοῦ Ἀγίου Ἀρνούλφου μεταφέρθηκε ἀργότερα ἀπὸ τὸν Ἅγιο Γοερίχο (St. Goërich, † Μνήμη: 19η Σεπτεμβρίου), τὸν διάδοχό του στὴν Ἐπισκοπὴ τοῦ Μέτς, στὸ Ναὸ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων –ὁ ὁποῖος ἐν συνεχείᾳ ὠνομάστηκε Ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἀρνούλφου– στὸ Μέτς, ὅπου ἀναπτύχθηκε ἓνα Μοναστήρι (στὸν χῶρο αὐτὸ σήμερα στεγάζονται στρατιωτικὲς ἐγκαταστάσεις).

Ὁ Ἅγιος Ἀρνούλφος, ὡς Ἐπίσκοπος συνδύ-

Τὸ θαῦμα μετὰ τὸ δαχτυλίδι.

Ὁ Ἅγιος Ἀρνούλφος ὡς ἐρημίτης.

ασε τὴν πολιτική του δρᾶσι μὲ μία βαθειὰ πνευματικότητα, καὶ ἦδη ἀπὸ τὸν Η΄ αἰ. ἐτιμᾶτο πολὺ πέρα ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ Μέτς.

Μέσω τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀνσεγκίσελ καὶ τῆς συζύγου τοῦ Μπέγκα, ὁ Ἀρνούλφος ἐγίνε πρόγονος τῆς δυναστείας τῶν Καρολιδῶν καί, ὡς ἐκ τούτου, τοῦ Καρλομάγνου, ὁ ὁποῖος τὸν σεβόταν ἰδιαίτερα.

Ὁ Ναδς τοῦ Ἀγίου Ἀρνούφλου στὸ Μέτς ἐγίνε τόπος ταφῆς πολλῶν Καρολιδῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Καρλομάγνου, Λουδοβίκου τοῦ Εὐσεβοῦς.

Ὁ ἄλλος υἱὸς τοῦ Ἀρνούλφου, ὁ Ἅγιος Χλοδοῦλφος (St. Chlodulf, † Μνήμη: 8η Ἰουνίου), ἐγίνε ὁ τρίτος διάδοχός του στὴν Ἐπισκοπὴ τοῦ Μέτς.

Τὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ἀγίου.

Ἡ ἡμέρα Μνήμης τοῦ Ἀγίου Ἀρνούλφου εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς μετακομιδῆς τῶν ἁγίων Λειψάνων του.

Ὁ Ἅγιος Ἀρνούλφος τιμᾶται ὡς προστάτης τῶν ζυθοποιῶν.

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!

(*) **Βλ.** https://www.heiligenlexikon.de/BiographienA/Arnulf_von_Metz.html

• **Ἐπιμέλ.** ἡμετ.

